

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

20. října 2005*

Ve věci C-468/03,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím VAT and Duties Tribunal, London (Spojené království) ze dne 29. září 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 6. listopadu 2003, v řízení

Overland Footwear Ltd

proti

Commissioners of Customs & Excise,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda, J. Makarczyk, C. Gulmann (zpravodaj),
R. Schintgen a J. Klučka, soudci,

* Jednací jazyk: angličtina.

generální advokát: M. Poiares Maduro,
vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. dubna 2005,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Overland Footwear Ltd R. Cordarou, QC,

- za vládu Spojeného království K. Manjim, jako zmocněncem, ve spolupráci s S. Moore, barrister,

- za německou vládu W.-D. Plessingem a M. Lummou, jako zmocněnci,

- za Komisi Evropských společenství X. Lewisem, jako zmocněncem,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 25. května 2005,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 29, 32, 33, 78 a 236 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307; dále jen „celní kodex“).

- 2 Projednávaná žádost byla podána v rámci sporu mezi Overland Footwear Ltd (dále jen „Overland“) a Commissioners of Customs & Excise (dále jen „Commissioners“) ve věci vrácení dovozního cla zaplaceného z nákupních provizí zahrnutých v celní hodnotě uvedené v celním prohlášení. Navazuje na předcházející žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podanou předkládajícím soudem v rámci téhož sporu, ve věci, v které byl vydán rozsudek ze dne 5. prosince 2002, Overland Footwear (C-379/00, Recueil, s. I-11133).

Právní rámec

- 3 Článek 29 odst. 1 celního kodexu stanoví:

„Celní hodnotou dováženého zboží je hodnota transakce, to je cena, která byla nebo má být skutečně zaplacena za zboží prodané pro vývoz na celní území Společenství, případně upravená podle článků 32 a 33, jestliže [...]“

4 Článek 32 téhož kodexu stanoví:

„1. Při určení celní hodnoty podle článku 29 se připočtou k ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená,

a) následující položky v rozsahu, v jakém jsou hrazeny kupujícím a nejsou zahrnuty v ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená:

i) provize a odměny za zprostředkování, s výjimkou nákupních provizí;

[...]

3. K ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená, se při určení celní hodnoty nepřipočítávají žádné jiné položky než ty, které jsou stanoveny v tomto článku.

4. Nákupní provizí se pro účely této kapitoly rozumí odměna, kterou platí dovozce zprostředkovateli za služby spočívající v jeho zastupování při koupi hodnoceného zboží.

[...]“

5 Článek 33 písm. e) upřesňuje:

„Za předpokladu, že jsou vykázány odděleně od ceny, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená, se nezapočítávají do celní hodnoty:

[...]

e) nákupní provize;

[...]“

6 Článek 65 stanoví:

„Deklarantovi může být na jeho žádost povoleno, aby opravil jeden nebo více údajů uvedených v přijatém celním prohlášení. Opravou však nesmí být rozšířena působnost celního prohlášení na jiné zboží než na zboží, které v něm bylo původně uvedeno.

Oprava celního prohlášení však není povolena, jestliže o její provedení deklarant požádá poté, co celní orgány:

[...]

c) propustí zboží.“

7 Článek 78, nazvaný „Kontrola prohlášení po propuštění zboží“, uvádí:

„1. Po propuštění zboží mohou celní orgány z úřední povinnosti nebo na žádost deklaranta celní prohlášení přezkoumat.

2. Po propuštění zboží mohou celní orgány kontrolovat obchodní doklady a jiné údaje vztahující se k dovozním nebo vývozním operacím se zbožím nebo k následným obchodním operacím s tímž zbožím s cílem ujistit se o správnosti údajů obsažených v celním prohlášení. Kontrolu lze provést u deklaranta nebo jiné osoby, která se přímo nebo nepřímo obchodně podílí na uvedených operacích, nebo jiné osoby, která má v držení zmíněné doklady a údaje pro obchodní účely. Celní orgány mohou rovněž kontrolovat zboží, pokud ještě může být předloženo.

3. Nasvědčují-li výsledky kontroly celního prohlášení nebo kontroly po propuštění zboží, že předpisy upravující daný celní režim byly použity na základě nesprávných nebo neúplných údajů, přijmou celní orgány v souladu s případnými právními předpisy opatření nezbytná k nápravě, přičemž vezmou v úvahu nové skutečnosti, které mají k dispozici.“

8 Článek 236 stanoví:

„1. Dovozní [...] clo se vrátí, jestliže se zjistí, že v době, kdy bylo zaplaceno, nebyla jeho částka dlužná ze zákona nebo že byla zaúčtována v rozporu s čl. 220 odst. 2.

[...]

Clo se nevrátí [...], jestliže skutečnosti, které vedly k zaplacení [...] částky, která nebyla dlužná ze zákona, vyplývají z úmyslného jednání zúčastněné osoby.

2. Dovozní [...] clo se vrátí [...] na základě žádosti podané u příslušného celního úřadu ve lhůtě tří let ode dne, kdy byla částka cla dlužníkovi sdělena.

Tato lhůta se prodlouží, jestliže zúčastněná osoba prokáže, že nemohla podat žádost ve stanovené lhůtě z důvodu nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci.

[...]“

Spor v původním řízení, předcházející řízení o předběžné otázce a předběžné otázky

- 9 V rozhodné době z hlediska skutečností sporu v původním řízení Overland, podnik se sídlem ve Spojeném království, nakupoval výrobky vyrobené mimo Společenství, zejména obuv, a poté je dovážel a distribuoval ve Společenství. Wolverine Far East (dále jen „Wolverine“) byl jeho zástupcem pro nákup na Dálném východě.
- 10 Overland platila za služby Wolverine formou nákupní provize ve výši 4 % z kupní ceny zboží. Tuto provizi platila výrobci, který ji na účet Overland převáděl Wolverine.
- 11 Před 1. lednem 1998 uváděla dovozní prohlášení předložená Overland při propuštění zboží dotčeného v původním řízení do volného oběhu jako celní hodnotu částku uvedenou na faktuře výrobce. Tato částka zahrnovala nákupní provizi, která nicméně nebyla vykázána odděleně. Dovozní clo bylo tak vypočteno a zapláceno rovněž z této provize.
- 12 Od 1. ledna 1998 na základě dohody s Commissioners Overland na svých dovozních prohlášeních jasně vykazovala odděleně nákupní provizi od kupní ceny dováženého zboží. Od tohoto okamžiku již Commissioners nevybíral clo z částek odpovídajících nákupní provizi.
- 13 Opíraje se o článek 236 celního kodexu, Overland zaslala Commissioners čtyři žádosti o vrácení částky v celkové výši 38 085,45 GBP jako dovozního cla ze zboží

dovezeného před rokem 1998. Uplatňovala, že část hodnoty uvedené na každém dovozním prohlášení odpovídala nákupní provizi a že z ní nebylo dlužné žádné clo.

- 14 Prvním třem žádostem o vrácení částky v celkové výši 4 384,29 GBP bylo vyhověno dopisy ze dne 5. května, 1. července a 24. července 1998, a došlo k vrácení. Nicméně Commissioners na základě opětovného přezkumu rozhodl, že jeho rozhodnutí o vrácení ve prospěch Overland byla chybná z důvodu, že dotčené clo bylo dlužné ze zákona. Rozhodnutími ze dne 30. listopadu a 16. prosince 1998 požádal Overland o vrácení celkové částky 4 384,29 GBP. Svou žádost potvrdil rozhodnutími ze dne 4. a 5. února 1999.
- 15 Commissioners mimoto dopisem ze dne 29. října 1998 odmítl čtvrtou žádost Overland o vrácení částky ve výši 33 701,16 GBP. Druhým rozhodnutím ze dne 5. února 1999 potvrdil toto odmítnutí.
- 16 Overland podala u VAT and Duties Tribunal, London žalobu proti rozhodnutí ze dne 4. února 1999 a proti oběma rozhodnutím ze dne 5. února 1999.
- 17 Usnesením ze dne 24. března 2000 se VAT and Duties Tribunal, London rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„Na základě nařízení Rady č. 2913/92 (dále jen ‚celní kodex‘), a konkrétně jeho článků 29, 32 a 33, jakož i judikatury Soudního dvora, pokud dovozce v okamžiku proclení uvede neúmyslně jako cenu, která byla nebo má být zaplacená za zboží,

částku zahrnující nákupní provizi a neúmyslně na dovozním prohlášení nevykáže odděleně tuto nákupní provizi od ceny, která byla skutečně zaplacená nebo má být zaplacená, ale po propuštění zboží do volného oběhu ke spokojenosti celních orgánů prokáže, že cena, která byla zaplacená nebo má být zaplacená za zboží, zahrnovala skutečnou nákupní provizi, která by mohla být při dovozu řádně odečtena, a podává žádost o vrácení zaplaceného cla z nákupní provize do tří let od sdělení částky cla:

- 1) Může skutečná nákupní provize podléhat clu jako součást ceny, která byla skutečně zaplacená nebo má být zaplacená za zboží, na základě článku 29 celního kodexu?

- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku lze skutečnou nákupní provizi odečíst od uvedené hodnoty transakce podle ustanovení čl. 32 odst. 3 a článku 33 celního kodexu?

- 3) Za jakých podmínek mají celní orgány povinnost na základě celního kodexu, zejména jeho čl. 78 odst. 3, souhlasit s přezkumem ceny, která byla zaplacená nebo má být zaplacená za dovezené zboží, a takto i se sníženou celní hodnotou?

- 4) Má dovozce v důsledku toho podle celního kodexu, zejména jeho článku 236, právo na vrácení cla zaplaceného z nákupní provize?“

- 18 V úvodní části tohoto usnesení předkládající soud vysvětlil, že Overland podala žalobu proti třem rozhodnutím Commissioners, z nichž „každé potvrzovalo jedno rozhodnutí požadující podle článku 242 [celního kodexu] zaplacení cla dříve nesprávně vráceného [Overland] podle článku 236 téhož kodexu“. Tento soud dodal, že „sporné body“ jsou zcela upraveny právem Společenství.
- 19 Poté, co předkládající soud popsal skutkový základ sporu, který mu byl předložen, uvedl, že první tři žádosti o vrácení, které Overland podala Commissioners, vedly k vrácení dotčeného cla. Upřesnil, že čtvrtá žádost byla odmítnuta.
- 20 Následně zmínil rozhodnutí přijatá Commissioners dne 30. listopadu a 16. prosince 1998, kterými bylo Overland uloženo vrácení částek dříve vrácených na základě prvních tří žádostí.
- 21 Předkládající soud konečně shrnul argumenty účastníků řízení týkající se použitelných ustanovení.
- 22 Ve věci jeho žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce byl vydán výše uvedený rozsudek *Overland Footwear*, ve kterém Soudní dvůr rozhodl, že:
- články 29, 32 a 33 celního kodexu je třeba vykládat tak, že nákupní provizi, která je zahrnuta v celní hodnotě uvedené v celním prohlášení a není v dovozním prohlášení vykázána odděleně od kupní ceny zboží, je třeba považovat za součást hodnoty transakce ve smyslu článku 29 téhož kodexu, a podléhá tudíž clu;

— v případě, že celní orgány souhlasily s přezkumem dovozního prohlášení a přijaly rozhodnutí umožňující „nápravu“ ve smyslu čl. 78 odst. 3 celního kodexu s ohledem na skutečnost, že prohlášení bylo neúplné z důvodu neúmyslného omylu deklaranta, uvedené orgány nemají možnost vzít toto rozhodnutí zpět.

23 V bodu 22 uvedeného rozsudku měl Soudní dvůr za to, že nebylo nezbytné určit, zda a případně za jakých podmínek mají celní orgány povinnost provést přezkum žádosti deklaranta v souladu s článkem 78 celního kodexu.

24 V tomto ohledu v bodu 23 rozsudku Soudní dvůr poznamenal, že Commissioners nejdříve vyhověl žádosti Overland o vrácení poté, co provedl opětovný přezkum celních prohlášení ve světle jí předložené nové skutečnosti. Na základě tohoto dovodil, že tyto orgány souhlasily s provedením přezkumu prohlášení a přijaly na základě výsledků tohoto přezkumu rozhodnutí nezbytná k „nápravě“ ve smyslu čl. 78 odst. 3 celního kodexu, přičemž vzaly v úvahu, že prohlášení byla neúplná v důsledku neúmyslného omylu deklaranta.

25 V bodu 24 rozsudku Soudní dvůr dospěl k závěru, že za takových okolností neměly uvedené orgány možnost vzít zpět svá rozhodnutí.

26 Usnesením ze dne 29. září 2003 se VAT and Duties Tribunal, London opětovně rozhodl v rámci jemu předloženému sporu řízení přerušit a položit Soudnímu dvoru předběžnou otázku.

- 27 V tomto rozhodnutí předkládající soud poukazuje na to, že Soudní dvůr, aniž by to zapříčinil, opřel svůj výše uvedený rozsudek Overland Footwear o nesprávné skutečnosti, takže odpovědi na položené otázky nejsou pro řešení sporu užitečné.
- 28 Uvádí, že dopisy ze dne 7. a 8. července 1999 Commissioners informoval Overland o tom, že vzal zpět rozhodnutí požadující vrácení celkové částky 4 384,29 GBP, neboť podle čl. 221 odst. 3 celního kodexu již nelze oznámit dlužníkovi částku cla po uplynutí tří let od doby vzniku celního dluhu.
- 29 Zdůrazňuje, že v okamžiku prvního předkládacího rozhodnutí bylo tedy jediným sporným bodem mezi účastníky řízení rozhodnutí o odmítnutí čtvrté žádosti Overland o vrácení částky 33 701,16 GBP, rozhodnutí rovněž napadené v rámci řízení zahájeného před tímto soudem.
- 30 Předkládající soud poznamenává, že Soudní dvůr nebyl s těmito skutečnostmi dostatečně obeznámen.
- 31 Uvádí, že v důsledku toho nelze předpoklady, které byly vzaty Soudním dvorem v úvahu v bodě 23 výše uvedeného rozsudku Overland Footwear, podle kterých:

— Commissioners nejprve vyhověl žádosti Overland o vrácení,

- celní orgány tedy souhlasily s provedením přezkumu prohlášení a přijaly rozhodnutí nezbytná k „nápravě“,

použit, co se týče čtvrté žádosti o vrácení, jelikož tuto Commissioners odmítl, a tudíž nevedla k vrácení.

- 32 V tomto kontextu VAT and Duties Tribunal, London dospívá k závěru, že je třeba opětovně Soudnímu dvoru položit otázky shodného znění, jež byly obsaženy v předkládacím usnesení ze dne 24. března 2000.

K předběžným otázkám

Úvodní poznámky

- 33 V prvním předkládacím usnesení ze dne 24. března 2000 bylo uvedeno, že žaloba podaná Overland směřovala proti třem rozhodnutím Commissioners, z nichž každé potvrzovalo jedno rozhodnutí požadující vrácení dovozního cla dříve nesprávně vráceného žalobkyni podle článku 236 celního kodexu.

- 34 Odmítnutí čtvrté žádosti o vrácení bylo zmíněno, mimochodem, pouze v rámci chronologického uvedení skutečností, které vedly k zahájení původního řízení. Předkládací usnesení neuvádělo výslovně, že rozhodnutí o odmítnutí patřilo mezi napadená rozhodnutí.
- 35 Konečně toto usnesení nezmiňovalo, že během řízení došlo ke zpětvzetí rozhodnutí požadujících vrácení celkové částky 4 384,29 GBP.
- 36 Je tak třeba konstatovat, že z důvodů uvedených předkládajícím soudem v druhém předkládacím rozhodnutí neposkytl výše uvedený rozsudek Overland Footwear na položené otázky odpověď užitečnou pro řešení sporu v původním řízení, jak existoval v okamžiku prvního předkládacího rozhodnutí.
- 37 Je tudíž třeba přezkoumat stejné otázky ve světle skutkových okolností v současnosti známých Soudnímu dvoru.

K první a druhé otázce

- 38 Ve svém výše uvedeném rozsudku Overland Footwear Soudní dvůr v odpovědi na první dvě otázky položené předkládajícím soudem rozhodl, že články 29, 32 a 33 celního kodexu je třeba vykládat tak, že nákupní provizi, která je zahrnuta v celní hodnotě uvedené v celním prohlášení a není v dovozním prohlášení vykázána odděleně od kupní ceny zboží, je třeba považovat za součást hodnoty transakce ve smyslu článku 29 téhož kodexu, a podléhá tudíž clo.

- 39 Jak to zdůrazňuje generální advokát v bodech 23 až 25 svého stanoviska, okolnost, že spor v původním řízení se týká pouze rozhodnutí Commissioners odmítajícího čtvrtou žádost Overland o vrácení částky 33 701,16 GBOP a že tato částka nebyla nejprve celními orgány vrácena, nemá žádný vliv na předpoklady, které Soudní dvůr zohlednil při formulování své odpovědi.
- 40 K této okolnosti, pokud jde o čtyři žádosti Overland o vrácení, došlo až po relevantních skutečnostech, tedy celním prohlášení a uložení dovozního cla.
- 41 Otázka, zda nákupní provizi, pokud je dovozcem zahrnuta do celní hodnoty bez jejího odděleného vykázáni od kupní ceny, lze rovněž zahrnout do základu pro stanovení dovozního cla, se týkala stejným způsobem jak prvních tří žádostí o vrácení, tak i čtvrté žádosti.
- 42 V tomto ohledu jelikož:
- v souladu s čl. 62 odst. 1 celního kodexu má deklarant povinnost uvést na prohlášení „veškeré náležitosti nezbytné pro použití předpisů upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení“,

- na základě článku 71 téhož kodexu se předpisy upravující tento režim použijí podle údajů v prohlášení, pokud se nepřistoupí k jeho ověření nebo pokud provedené ověření neumožnilo zpochybnit tyto údaje,

mohou celní orgány legálně proclít zboží na základě celní hodnoty uvedené v celním prohlášení, včetně případné nákupní provize, která do ní byla deklarantem omylem zahrnuta, jejíž existenci ostatně nemohou celní orgány v případě neexistence informací v tomto ohledu předpokládat.

- 43 Za těchto podmínek, bez ohledu na skutečnosti, se kterými byl Soudní dvůr ve druhém předkládacím rozhodnutí seznámen, je třeba na první dvě předběžné otázky odpovědět stejným způsobem jako ve výše uvedeném rozsudku Overland Footwear, jak bylo připomenuto v bodě 38 tohoto rozsudku.

K třetí a čtvrté otázce

- 44 Podstatou třetí a čtvrté otázky předkládajícího soudu, jež je třeba přezkoumat společně, je, zda je třeba články 78 a 236 celního kodexu vykládat tak, že po propuštění dovezeného zboží mají celní orgány, kterým je podána žádost deklaranta o přezkum jeho celního prohlášení týkajícího se tohoto zboží, povinnost provést požadovaný přezkum, a pokud zjistí po provedení přezkumu, že uvedená celní hodnota nesprávně zahrnovala nákupní provizi, mají povinnost provést nápravu formou vrácení dovozního cla uloženého na tuto provizi.

- 45 Článek 78 odst. 1 celního kodexu stanoví, že celní orgány „mohou“ z úřední povinnosti nebo na žádost deklaranta přezkoumat celní prohlášení.
- 46 Pokud deklarant požádá o přezkum, jeho žádost musí být celními orgány přezkoumána přinejmenším ohledně toho, zda je, či není namístě takový přezkum provést.
- 47 V rámci tohoto prvního posouzení celní orgány berou v úvahu zejména možnost zkontrolovat údaje uvedené v prohlášení, jehož přezkum je žádán, a v žádosti o přezkum.
- 48 Mohou například zamítnout provedení přezkumu, pokud skutečnosti, které mají být ověřeny, vyžadují fyzickou kontrolu, a v důsledku propuštění zboží jej nelze již celním orgánům předložit.
- 49 Pokud naopak ověření, které má být provedeno, nevyžaduje předložení zboží, například pokud žádost o přezkum předpokládá pouze přezkoumání účetních nebo smluvních dokumentů, přezkum je v zásadě možný.

- 50 Po provedení svého posouzení tak musí celní orgány, s výhradou soudního přezkumu, buď odmítnout žádost deklaranta odůvodněným rozhodnutím, nebo provést požadovaný přezkum.
- 51 V případě vyhovění žádosti opětovně přezkoumají prohlášení a ve světle sdělených skutečností posoudí opodstatněnost tvrzení deklaranta.
- 52 Pokud přezkum odhalí, že předpisy upravující dotčený celní režim byly použity na základě nesprávných nebo neúplných skutečností, celní orgány musí, v souladu s čl. 78 odst. 3 celního kodexu, přijmout veškerá opatření nezbytná pro nápravu, přičemž zohlední nové skutečnosti, které mají k dispozici.
- 53 Pokud se v konečném výsledku ukáže, že dovozní clo zaplacené deklarantem převyšuje clo, které bylo dlužné ze zákona v okamžiku jeho uhrazení, je jediným možným opatřením k nápravě pouze vrácení přeplatku.
- 54 Dojde tedy k vrácení podle článku 236 celního kodexu, pokud jsou splněny podmínky uvedené v tomto ustanovení, tedy zejména neexistence úmyslného jednání deklaranta a dodržení v zásadě tříleté lhůty stanovené pro podání žádosti o vrácení.

- 55 Německá vláda a vláda Spojeného království tvrdí, že čl. 78 odst. 3 celního kodexu se použije pouze v případech, jako je nesprávné zařídění zboží, početní chyby, použití nesprávných kódů měn nebo uvedení nesprávných množství.
- 56 Toto ustanovení se podle nich nepoužije, pokud nákupní provize nebyla jasně vykázána odděleně od ceny zboží. V tomto případě je provize nedílnou součástí celní hodnoty, takže dovozní clo uložené na tuto provizi je dlužné ze zákona.
- 57 Podle německé vlády Overland provedla volbu tím, že neuvedla v celním prohlášení nákupní provizi. Na základě možnosti výběru se subjekt nedopustil omylu.
- 58 Vláda Spojeného království uplatňuje, že použití čl. 78 odst. 3 celního kodexu za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, by článek 65 téhož kodexu zbavil veškerého účinku. Článek 78 se odchyluje od zákazu uvedeného v článku 65, nicméně toto odchylení má pouze omezený rozsah.
- 59 Německá vláda a vláda Spojeného království se domnívají, že článek 236 celního kodexu nelze uplatnit na takovou situaci, jako je situace ve věci v původním řízení. Dovozní clo uložené na nákupní provizi totiž bylo dlužné ze zákona ve smyslu tohoto ustanovení v okamžiku jeho uhrazení.

60 Tuto argumentaci nelze přijmout.

61 Nejprve je namístě připomenout, že článek 65 celního kodexu zakazuje deklarantovi opravit své prohlášení po propuštění zboží. Podobný zákaz existoval již před vstupem celního kodexu v platnost dne 1. ledna 1994.

62 Článek 78 celního kodexu od tohoto data výslovně zakotvil možnost přezkumu celního prohlášení celními orgány na základě žádosti deklaranta podané po propuštění zboží.

63 Odstavec 3 téhož ustanovení nerozlišuje mezi omyly a opomenutími, které mohou a které nemohou být opraveny. Pojmy „nesprávné nebo neúplné údaje“ je třeba vykládat tak, že zahrnují jak věcné chyby a opomenutí, tak pochybení ve výkladu použitelného práva.

64 Proto nelze na použití článku 78 celního kodexu na takovou situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, nahlížet tak, že je jím buď v plném rozsahu, nebo jen částečně zbaven článek 65 téhož kodexu účinku. Ve skutečnosti tato dvě ustanovení zakotvují dva rozlišné režimy použitelné před a po propuštění zboží na změny, které

se mohou týkat informací vzatých v úvahu za účelem určení celní hodnoty, a v důsledku toho dovozního cla.

- 65 Článek 65 celního kodexu umožňuje samotnému deklarantovi jednostrannou opravu jeho celního prohlášení, dokud zboží nebylo propuštěno. Toto právo je odůvodněno skutečností, že až do jeho propuštění může být správnost opravy podle potřeby případně jednoduše ověřena celními orgány formou fyzické kontroly zboží. Mimoto opravu lze případně provést, i když částka dovozního cla nebyla ještě celními orgány stanovena.
- 66 Článek 78 celního kodexu zavádí restriktivnější režim. Použije se po propuštění zboží v okamžiku, kdy předložení zboží může být nemožné a kdy dovozní clo již bylo stanoveno. Přiznává tak celním orgánům pravomoc provést přezkum požadovaný deklarantem, a takový přezkum podléhá jejich posouzení z hlediska jak podstaty, tak i výsledku.
- 67 Je třeba mimoto uvést, že jediným důsledkem skutečnosti, že z formálního hlediska celní prohlášení neobsahuje oddělené označení nákupní provize, která je přesto odlišná od ceny zboží, je, že tato provize je platně považována za podléhající clu, a že v důsledku toho dovozní clo z ní uložené je vybíráno ze zákona.

- 68 Jelikož existuje možnost následného přezkumu celního prohlášení na základě žádosti deklaranta, nemůže být důsledkem této skutečnosti, aby clo vybrané ze zákona na základě pouhých zásad dokazování bylo *a posteriori* považováno za clo dlužné ze zákona ve smyslu čl. 236 odst. 1 celního kodexu, i navzdory předložení dostatečných důkazů.
- 69 Konečně je třeba konstatovat, že v každém případě nelze omyl způsobený neúmyslným opomenutím považovat za provedení volby, jež je již pojmově volní.
- 70 Z výše uvedeného vyplývá, že články 78 a 236 celního kodexu se použijí v případě, kdy v celním prohlášení byla do celní hodnoty omylem zahrnuta nákupní provize.
- 71 Na třetí a čtvrtou otázku je proto třeba odpovědět tak, že články 78 a 236 celního kodexu je třeba vykládat tak, že:

— po propuštění dovezeného zboží mají celní orgány, kterým je podána žádost deklaranta o přezkum jeho celního prohlášení týkajícího se tohoto zboží, povinnost, s výhradou soudního přezkumu, buď odmítnout žádost formou odůvodněného rozhodnutí, nebo provést požadovaný přezkum;

- pokud po provedení přezkumu zjistí, že celní hodnota uvedená v celním prohlášení zahrnovala chybně nákupní provizi, mají povinnost k nápravě formou vrácení dovozního cla uloženého na tuto provizi.

K nákladům řízení

- 72 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) Články 29, 32 a 33 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, je třeba vykládat tak, že nákupní provizi, která je zahrnuta v celní hodnotě uvedené v celním prohlášení a není v dovozním prohlášení vykázána odděleně od kupní ceny zboží, je třeba považovat za součást hodnoty transakce ve smyslu článku 29 téhož kodexu, a podléhá tudíž clu.

2) Články 78 a 236 nařízení č. 2913/92 je třeba vykládat tak, že:

- po propuštění dovezeného zboží mají celní orgány, kterým je podána žádost deklaranta o přezkum jeho celního prohlášení týkajícího se tohoto zboží, povinnost, s výhradou soudního přezkumu, buď odmítnout žádost formou odůvodněného rozhodnutí, nebo provést požadovaný přezkum;

- pokud po provedení přezkumu zjistí, že celní hodnota uvedená v celním prohlášení zahrnovala chybně nákupní provizi, mají povinnost k nápravě formou vrácení dovozního cla uloženého na tuto provizi.

Podpisy.